

אתה תהיה מהנדס

קבלתי לכתה א' 5 ילדים מגן מיוחד לליקויי שמיעה.
לא הייתה כל ציפייה שילדים אלו ילמדו לקרוא. או יהיו מסוגלים לשבת במליאה בכיתה.
מיכאל היה חריג גם בתוכם. התפרצויות הזעם שלו והתוקפנות הביאו לכך ששקלו את העברתו
למוסד סגור. לדברי חלק מהצוות, מיכאל התאים להיות מטופל וללמוד במסגרת יחידינית בלבד.
אני הרגשתי שיש במיכאל משהו אחר. חיבקתי אותו, נתתי לו תפקידים קטנים וחיזוקים רבים.
שוחחתי עימו רבות וראיתי זיק של תקווה ואור בעיניו.
סירבתי להתייחס לדוחות ולהערות לגבי, על כך שהינו חסר סיכוי. לחילופין, שידרתי בקביעות למיכאל
שהוא יצליח ואפילו יהיה מהנדס כמו אביו אם ירצה ויתמיד בעבודתו. יצרתי קשר הדוק עם הבית,
ומתוך היחסים שנוצרו עם האם גיליתי מידע שהוסתר מהצוות בעבר על אלימות של האב כלפיי
מיכאל. פרט זה עזר לי להבין יותר את התנהגותו, ולהתחבר באופן נכון יותר לילד ולצרכיו.
4 חודשים לאחר תחילת שנת הלימודים נכנסה הגננת לכיתתי ולא האמינה שזה אותו מיכאל
שהכירה.

גם עם הורי התלמידים האחרים הקפדתי להיות בקשר הדוק. השיפור והקידום בכתה נתן אותותיו גם
בביתם ובמערכות היחסים בתוך המשפחות, דבר שחזר והשפיע שוב לטובה וקידם אותם עוד יותר...
מי שהכיר את התלמידים בעבר עמד נפעם. הכיתה הייתה מדוגמת, חדורת מוטיבציה גבוהה במיוחד,
בעלת גיבוש חברתי יוצא דופן והישגים מפתיעים יחסית לנקודת המוצא ולציפיות המוצא.

היום, לאחר שסיימו החמישה את כיתה ו', אני גאה לספר כי בזכות האמונה שלי בתלמידים
ביכולותיהם ובעצמי אוכלוסיית הכיתה שלי, שנחשבה לכיתת חינוך מיוחד קשה ביותר, עברה כולה
ללא יוצא מן הכלל לתיכון בכיתת ליקויי שמיעה עיונית המכוונת למסלול בגרות.